ภาคผนวก ก
การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัย

ในการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วยที่เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนะนำตนเอง หัวข้อในการวิจัย ให้ผู้ป่วยทราบดังนี้

สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อ นางสาวพรทิพย์ ลีลาอนันตกุล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่สอง มีความสนใจที่จะศึกษาถึง ผลการสอนอย่างมีแบบแผนและการใช้กลุ่มประคับประคองต่อการเพิ่มความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยที่ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์ ซึ่งคาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการให้การพยาบาล และการให้คำแนะนำส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติตัวของท่านในการรับประทานยา ให้มีความถูกต้อง ได้อย่างต่อเนื่อง และท่านจะได้ความรู้และมีทักษะสามารถแก้ไขกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างที่ท่านรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ ในขณะที่ท่านกำลังอยู่ในระยะของการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำกิจกรรม โดยเฉพาะการเข้ากลุ่มประคับประคอง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกของท่าน ผู้วิจัยจะมีการประสานงานกับพยาบาลที่ห้องให้คำปรึกษาให้กับท่านโดยเฉพาะ ถ้าพิจารณาแล้วว่าเกินความสามารถที่รับผิดชอบ จะมีการส่งต่อไปให้แพทย์เป็นผู้ดูแลรักษาต่อไป ดังนั้นการตัดสินใจของท่านในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นสิทธิ์ของท่านและจะไม่มีผลต่อการรักษาพยาบาลใดๆทั้งสิ้น หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ดิฉันจะขอความร่วมมือจากท่านเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างในการได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนและการเข้ากิจกรรมกลุ่มประคับประคองจากผู้วิจัย และเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามปกติจากพยาบาลประจำคลินิกติดต่อกันตลอด ใช้ระยะเวลา 3 เดือน เดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 3 ครั้ง ซึ่งตรงกับวันที่แพทย์นัดท่านมาตรวจ พร้อมทั้งจะขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมินและแบบสอบถาม และจะสามารถบอกเลิกการเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามที่ท่านต้องการ ส่วนชื่อ นามสกุล และประวัติส่วนตัวของท่านจะได้รับการปกปิดเป็นความลับ จะไม่ถูกเปิดเผย โดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถูกนำเสนอในภาพรวมทั้งหมด

ถ้าผู้ป่วยตอบรับให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัยโดยผ่านทางพยาบาลห้องให้คำปรึกษาคลินิกเฉพาะโรค ผู้วิจัยจะเข้าพบผู้ป่วยและจะอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และการเตรียมตัวอย่างไรในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งแบบประเมินและแบบสอบถาม และเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับงานวิจัยในครั้งนี้

ลงชื่อ ..... ลง ชื่อ.....

(ผู้เข้าร่วมการวิจัย) (นางสาวพรทิพย์ ลีลาอนันตกุล)

วันที่ เดือน พศ.2546 ผู้วิจัย

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
จารุณี รุ่งรัตน์ตระกูล (2542) ผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของสตรีวัยหมดประจำเดือน	เป็นการศึกษากึ่งทดลองเปรียบเทียบผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กลุ่ม ช่วยเหลือตนเองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 คน แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มละ 24 คน	เข้ากระบวนการกลุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในกลุ่มทดลอง	1. แผนการดำเนินกลุ่มช่วยเหลือตนเอง	ใช้เวลาในการทำกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 1-11/2 ชั่วโมง	ประเมิน พฤติกรรม การดูแลตนเอง หลังจากเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง ห่างกัน 7 สัปดาห์	กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มช่วยเหลือตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการทดลอง กลุ่มที่ใช้โปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
ดรุณี ชุณหะวัต ยุวดี ฤาชา พิทยภูมิ ภัทรนุธาพร และจารุวรรณ รัศมีเหลืองอ่อน (2539) ผลของการใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อความรู้สึกมีคุณค่าและความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา	เป็นการศึกษากึ่งทดลองศึกษาผลของการใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอ โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 60 คน แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน	เข้ากระบวนการกลุ่มทุก 2 สัปดาห์ในกลุ่มทดลองและให้ผู้ป่วยที่มีประสบการณ์มาแล้วอย่างน้อย 1 เดือน จำนวน 1-2 คนเข้าร่วมประชุมด้วย	1. แผนการดำเนินกลุ่มช่วยเหลือตนเอง 2. วีดีโอเทป "กลุ่มช่วยเหลือตนเอง" 3. คู่มือการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยที่ฉายแสง	ไม่มีข้อมูล	- ประเมิน แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่า - แบบวัดความสามารถในการดูแลตนเอง - แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคม - แบบประเมินความรู้สึกและความคิดเห็นในการเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง	กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าและความสามารถในการดูแลตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p<0.01$และ $p< 0.05$ แต่ในระยะก่อนสิ้นสุดรังสีรักษากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัยกลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
ธิดารัตน์ เอกศิรินิมิตร (2539) ผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปี ที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด	เป็นการศึกษากึ่งทดลอง ศึกษาผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 56 คน แบบ 2 กลุ่ม โดยจับฉลาก กลุ่มทดลอง 27 คน และกลุ่มควบคุม 29 คน	เข้ากระบวนการกลุ่มทุก 1สัปดาห์ ในกลุ่มทดลอง มีการทดสอบพฤติกรรมของมารดาในการ ดูแลบุตรที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดและทดสอบหลังจากเข้ากระบวนการกลุ่มในสัปดาห์ที่ 4	1. แผนการดำเนินกลุ่มช่วยเหลือตนเอง 2. คู่มือการทำ "กลุ่มช่วยเหลือตนเอง" 3. คู่มือการดูแลบุตร 1-5 ปี	เข้ากระบวนการกลุ่ม 3 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ติดต่อกัน	- ประเมิน แบบวัดพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตร 1-5 ปี	กลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองมีคะแนนพฤติกรรมในการดูแลบุตร 1-5 ปี สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพฤติกรรมการดูแลบุตร 1-5 ปี สูงกว่าก่อนเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01มารดาที่ไม่ได้ทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลบุตรไม่แตกต่างกันในระยะเวลาห่างกัน 4 สัปดาห์

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
ทัศนีย์ พฤกษาชีวะ (2535) ผลการใช้กระบวนการกลุ่มต่อความรู้เรื่องโรคและพฤติกรรมสุขภาพอนามัยในหญิงตั้งครรภ์ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบ บี	เป็นการศึกษากึ่งทดลอง ศึกษาผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 60 คน แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน	เข้ากระบวนการกลุ่มทุก 1 สัปดาห์ ในกลุ่มทดลองมีการประเมินพฤติกรรมสุขภาพอนามัยและความรู้เรื่องโรคของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	1. แผนกระบวนการกลุ่มในการให้ความรู้เรื่องโรคและการปฏิบัติตน 2. คู่มือการปฏิบัติตน 3. ภาพพลิก	เข้ากระบวนการกลุ่ม 2 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้งติดต่อกัน นาน 60 นาที มีสมาชิกในการทำกลุ่ม 2-5คน	- แบบสอบถามความรู้เรื่องโรค - แบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพอนามัย	1. หญิงตั้งครรภ์ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบ บี กลุ่มที่ได้รับความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีความรู้เรื่องโรคดีกว่าหญิงตั้งครรภ์ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบ บีกลุ่มที่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2. หญิงตั้งครรภ์ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบ บี กลุ่มที่ได้รับความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีพฤติกรรมสุขอนามัยดีกว่าหญิงตั้งครรภ์ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบ บีกลุ่มที่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
นันทา เกียรติกังวาฬไกล (2540) ผลการใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดในผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คนแรก เป็นกลุ่มควบคุมและ 20 คนหลัง เป็นกลุ่มทดลอง	มีกลุ่มสมาชิก 8-10 คน ดำเนินกิจกรรมกลุ่มต่อเนื่อง เป็นจำนวน 4 ครั้งห่างกัน 1 สัปดาห์	ไม่มีข้อมูล	60 นาที ต่อครั้ง	- แบบประเมินพฤติกรรมเผชิญความเครียด - แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มช่วยเหลือตนเอง	กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหา และพฤติกรรมเผชิญความเครียดที่มุ่งเน้นการตอบสนองทางอารมณ์น้อยกว่าก่อนได้รับการพยาบาลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p< 0.05$, $p< 0.01$) ในขณะที่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเผชิญความเครียดที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหามากกว่าก่อนเข้ากลุ่มฯอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p< 0.01$) และมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดที่มุ่งเน้นการตอบสนองทางอารมณ์น้อยกว่าก่อนเข้ากลุ่มฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p< 0.01$) ส่วนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหามากกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($p< 0.01$) แต่มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดที่มุ่งเน้นการตอบสนองทางอารมณ์ ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p> 0.05$)

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
นงนุช เชาวน์ศิลป์ (2540) ผลของกระบวนการกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมการปรับตัวและคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกแบบเจาะจง จำนวน 36 คนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 18 คน	มีกลุ่มสมาชิก 8-10 คน ดำเนินกิจกรรมกลุ่มต่อเนื่อง เป็นจำนวน 6 ครั้ง ห่างกัน 1 สัปดาห์	- แผนการใช้กระบวนการกลุ่ม	7 สัปดาห์	- แบบประเมินการปรับตัว - แบบประเมินคุณภาพชีวิต	1. คะแนนพฤติกรรมการปรับตัวและคุณภาพชีวิตก่อนการทดลองทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน ($p>.05$) ในกลุ่มควบคุมคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวและคุณภาพชีวิตภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) 2. ในกลุ่มควบคุมคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวด้านสรีรวิทยาและคุณภาพชีวิตภายหลังทดลองเท่านั้นที่สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมพฤติกรรมการปรับตัวด้านสรีระวิทยาและด้านบทบาทหน้าที่ ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$)

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
บุญชื่น อิ่มมาก (2537) การใช้กลุ่มช่วยเหลือตนของผู้ป่วยหลังผ่าตัดเต้านมที่ได้รับเคมีบำบัด	เป็นวิจัยเชิงทดลองเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน กลุ่มเดียว	มีกลุ่มสมาชิก 8-10 คน ดำเนินกิจกรรมกลุ่มต่อเนื่องเป็นจำนวน 8 ครั้ง ห่างกัน ทุก 3 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทำกลุ่ม 45-60 นาที	ไม่มีข้อมูล	ในการเข้าร่วมกลุ่ม 1-3 เดือน จำนวน 3ครั้ง	- แบบวัดคุณภาพชีวิต - แบบสังเกตปฏิกิริยาสัมพันธ์ในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง - แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกลุ่มช่วยเหลือตนเอง	หลังการเข้ามีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวม มากกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) โดยเฉพาะคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย ($p<.01$) ปฏิกิริยาสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มที่ได้จากการศึกษา พบว่า มีพฤติกรรมแสดงความพยายามแก้ปัญหามากที่สุด คือร้อยละ 42.01 รองลงมาเป็นพฤติกรรมตอบสนองทางอารมณ์ด้านบวก คือร้อยละ 41.04 และพฤติกรรมที่พบน้อยที่สุด คือ การตอบสนองทางอารมณ์ด้านลบ ร้อยละ 3.4

ตาราง 2 สรุปผลการสอนอย่างมีแบบแผน

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้ในการสอน	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
ชฎาพร คงเพ็ชร์ (2528) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อความสามารถในการดูแลตนเองเกี่ยวกับอาการข้างเคียงของการฉายแสงในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอ	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยการจับฉลากกลุ่มละ 15 คนในกลุ่มควบคุมและ 15คนในกลุ่มทดลอง โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน	1. สัปดาห์ที่1เป็นการสอนครั้งแรก โดยแบ่งเนื้อหาที่สอน ติดต่อกัน 5 วัน วันละ 20 นาที สัปดาห์ที่ 2, 3 ติดตามสอนซ้ำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ปลายสัปดาห์ที่ 4 ประเมินสถานะสุขภาพและความรู้เรื่องการฉายแสง สัปดาห์ที่ 5 ติดตามสอนซ้ำ ตามความพร่องของผู้ป่วย และในสัปดาห์ที่ 6 ประเมินสถานะสุขภาพและความรู้เรื่องการฉายแสง	- แผนการสอน - คู่มือกาปฏิบัติตัว	เดือนตุลาคม 2528 ถึง เดือนมีนาคม 2529	- ประเมินสถานะสุขภาพ - แบบสัมภาษณ์ในความรู้เรื่องการฉายแสงและการดูแลตนเอง - แบบสัมภาษณ์การปฏิบัติกิจกรรมการดูแลตนเอง	- เมื่อฉายแสงครบ 4 สัปดาห์ ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีสถานะทางสุขภาพดีกว่า ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติที่ระดับ .05 และเมื่อฉายแสงครบ 6 สัปดาห์ ผู้ป่วย ทั้งสองกลุ่มมีสถานะทางสุขภาพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 - เมื่อฉายแสงครบ 4 และ 6 สัปดาห์ ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีความรู้เรื่องการฉายแสง และการดูแลตนเองดีกว่า ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับรับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 - เมื่อฉายแสงครบ4 และ 6 สัปดาห์

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
นพรัตน์ ราษฎร์นุ้ย (2538) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์	เป็นวิจัยกลุ่มทดลอง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 50 รายโดยการจับคู่ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 ราย	แบบสอบถามเป็นชุดเดียวกันกับในการประเมินครั้งแรกก่อนการทดลองสอนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ4- 5คน สอน 1 ครั้งใช้เวลาในการสอน 40-45 นาที	แผนการสอน ภาพพลิก คู่มือการปฏิบัติตัว	ไม่มีข้อมูล	ประเมินหลังการทดลอง 1 เดือน และการประเมินจะพฤติกรรม การดูแลตนเองก่อนการสอน (pre-test)และหลังการสอน (post – test)	ผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน ปฏิบัติกิจกรรมการดูแลตนเองดีกว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีคะแนน พฤติกรรม การดูแลตนเองสูงกว่าผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ที่ได้รับคำณะนำตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย / ปีการศึกษา / เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
ปริทรรศน์ วันจันทร์ (2540) ประสิทธิผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อความรู้เรื่อง เจตคติ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย ของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด นครสวรรค์	เป็นวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30 คน โดยการจับสลากแบบใส่คืนที่	ก่อนสอนประเมินระดับความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ใน สัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ที่ 2 ดำเนินการสอนอย่างมี แบบแผน จำนวน 3 ครั้ง ใช้เวลาในการสอน 1.30 ชั่วโมง หลังจากนั้น อีก 1 เดือน ประเมินผลการทดลองใช้แบบประเมินชุดเดียวกับก่อนสอน ในสัปดาห์ที่ 6	- แผนการสอน - ภาพสไลด์ - วิดิทัศน์ - เอกสารแผ่นพับ	ไม่มีข้อมูล	ประเมินระดับความรู้เกี่ยวกับสารระเหย ประเมินระดับเจตคติ ประเมินความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการทดลอง 1 เดือน	1. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย ความรู้เกี่ยวกับสารระเหย เจตคติสารระเหย และวามสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย ภายหลังการทดลอง ทันทีสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .05 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย ความรู้ เกี่ยวกับสารระเหย เจตคติต่อสารระเหย และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย ภายหลังการทดลองทันทีและหลังการทดลอง 1 เดือน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .05 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับสารระเหย กับความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย (r= .4681, p<.01) ความรู้เกี่ยวกับสารระเหย กับความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องสารระเหย (r= .6928, p<.001) และเจตคติต่อสาระเหย กับความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องสารระเหย (r= .6672, p<.001)

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
สุทิศ วรศิริ (2534) ผลการสอนอย่างมีแบบแผน ต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรค เอส แอล อี	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 ราย แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆละ 15 คนโดยการจับคู่ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยการจับสลาก แบบไม่ใส่ซ้ำ	สอนเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ 2-5 คน สอนครั้งละ 45 นาที	- แผนการสอน	ไม่มีข้อมูล	ประเมินก่อนสอน (pre-test) และหลังการสอน 1 เดือน (post – test) ในเรื่องความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัว	หลังจากได้รับการสอนจากผู้วิจัย 1 เดือน ผู้ป่วยโรคเอส แอล อี มีความรู้เรื่องโรคดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .005$) ผู้ป่วยโรคเอส แอล อี ที่ได้รับการสอนจากผู้วิจัย ไปแล้ว 1 เดือน มีเจตคติ ต่อโรคเอส แอล อี ดีกว่ากลุ่ม ที่ไม่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ผู้ป่วยโรคเอส แอล อีหลังจากได้รับการสอนจากผู้วิจัยไปแล้ว 1 เดือน มีการปฏิบัติตัวดีกว่ากลุ่ม ที่ไม่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .005$)

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
สุคนธา ผดุงวัตร (2537) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อการรับรู้ประสบการณ์การผ่าตัด และความรู้ในการปฏิบัติตัวในผู้ป่วยกระดูกขา หัก	เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 40 รายแบ่ง 2 กลุ่ม โดยการจับคู่ มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันมากที่สุดในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา	สอนเป็นรายบุคคล โดยสอนที่ข้างเตียง ใช้เวลาในการสอน 30- 45 นาที่เมื่อสอนเสร็จแจกคู่มือการปฏิบัติตัวให้กับผู้ป่วยภายหลังการผ่าตัด 1 วัน ประเมินการรับรู้และความรู้ในการปฏิบัติตัว	แผนการสอนภาพพลิก คู่มือการปฏิบัติตัว	ไม่มีข้อมูล	ประเมินความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวก่อนผ่าตัด ขณะผ่าตัดและหลัง ผ่าตัดก่อนการทดลอง (pre-test) และหลังการผ่าตัด 1 วัน (post – test)	ผู้ป่วยกระดูกขาหักที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีการรับรู้ประสบการณ์การผ่าตัดและมีความรู้ในการปฏิบัติตัวดีกว่าผู้ป่วยที่รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
สุพรรณี เลิศผดุงกุลชัย (2538) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อความรู้เรื่องโรคและพฤติกรรมการดูแลตนเองในหญิงตั้งครรภ์ที่เป็นเบาหวาน	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกแบบเจาะจง จำนวน 44 ราย โดยการจับคู่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 22 คน	สอนเป็นรายบุคคลและสอนเป็นกลุ่มย่อย 2-5 คน ทำการสอน 2 ครั้งๆ ละ 30-40 นาที ห่างกัน 1 สัปดาห์ จึงสอนครั้งที่ 2	- แผนการสอน - ภาพพลิก - ของจริง - รูปจำลอง - แผ่นพับการปฏิบัติตัว	ไม่มีข้อมูล	ประเมินความรู้เรื่องโรคเบาหวานและพฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนการสอน (pre-test) และหลังการสอน (post-test)	หญิงตั้งครรภ์ โรคเบาหวาน กลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีคะแนนความรู้เรื่องโรค สูงกว่า หญิงตั้งครรภ์ โรคเบาหวาน ที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และหญิงตั้งครรภ์ โรคเบาหวาน กลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน มีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับคำ แนะนำตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย/ปีการศึกษา/เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
พนิดา ชูสุวรรณ (2538) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและภาวะสุขภาพของผู้ป่วยกระดูกต้นขาหักที่ใส่เหล็กดามภายใน	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เปรียบเทียบ 2 กลุ่มเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 40 ราย กลุ่มละ 20 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน	สอนเป็นรายกลุ่ม สอน 2 ครั้งคือสอนหลังผ่าตัดวันที่ 3 และวันที่ 4 ก่อนการสอนอย่างมีแบบแผน มีการประเมินภาวะสุขภาพ ความรู้และการปฏิบัติตัว เมื่อสอนเสร็จ แจกคู่มือการปฏิบัติตัวขณะอยู่ที่บ้าน	- แผนการสอน - ภาพพลิก - คู่มือการดูแลตนเอง - อุปกรณ์สาธิต	1 เดือนหลังจากสอนอย่างมีแบบแผน	ประเมินภาวะสุขภาพและพฤติกรรมการดูแลตนเอง ภายหลังกลับบ้านไปแล้ว 1 เดือน	กลุ่มที่มีการสอนอย่างมีแบบแผนมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองและภาวะสุขภาพด้านจิตใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านร่างกายและด้านและด้านสังคมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < .05$)

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย / ปีการศึกษา/ เรื่อง	ลักษณะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการสอน	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลา	การประเมิน	ผลการวิจัย
เพียงเพ็ญ จันทนะ (2533) ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและภาวะสุขภาพในหญิงตั้งครรภ์	เป็นวิจัยกึ่งทดลอง เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 42 คน โดยการจับคู่ อาชีพ อายุครรภ์ การตั้งครรภ์ใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 21 คน	สอนเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการสอน 20-30 นาที	- แผนการสอน - ภาพพลิก - หุ่น จำลอง - แผ่นพับการปฏิบัติตน	2 สัปดาห์	ประเมินก่อนการศึกษาในเรื่องภาวะสุขภาพและพฤติกรรมการดูแลตนเอง (pre – test) และหลังการสอน (post – test)	หญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเนื่องจากการตั้งครรภ์ที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีพฤติกรรมการดูแลตนเองดีกว่าหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูง เนื่องจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้รับการสอนอย่าง มีแบบแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) หญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเนื่องจากการตั้งครรภ์ที่ได้รับการสอนอย่างมีสุขภาพดีกว่าหญิงตั้งครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเนื่องจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้รับการสอนอย่าง มีแบบแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการสอน

เรื่อง การปฏิบัติตัวในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

ผู้เรียน ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ตัดสินใจรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ครั้งแรก

วัตถุประสงค์ทั่วไปของการสอน

1. มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์
2. มีพฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ขณะอยู่ที่บ้านได้ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับแผนการรักษา และมีแบบแผนการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ป่วย
3. เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตัวให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี ลดภาวะแทรกซ้อนจากการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. ผู้ป่วยบอกชื่อยาต้านไวรัสเอดส์ที่รับประทานได้ถูกต้อง
2. ผู้ป่วยบอกลักษณะ และวิธีการรับประทานยาได้ถูกต้อง
3. ผู้ป่วยบอกผลข้างเคียงของยาและวิธีการแก้ปัญหาเมื่อมีผลข้างเคียงของยาได้ถูกต้อง
4. ผู้ป่วยบอกวิธีการดูแลตนเองได้ถูกต้อง และให้ความร่วมมือในการรักษา

หัวข้อที่สอน

การปฏิบัติตัวในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

1. ชื่อของยาต้านไวรัสเอดส์ที่รับประทาน
2. วิธีการรับประทานยาที่ถูกต้อง
3. อาการไม่พึงประสงค์และการจัดการกับอาการข้าวเคียงของยา
4. ข้อแนะนำในการปฏิบัติตัวในระหว่างที่รับประทานยา

กิจกรรมการสอน

1. การบรรยาย มีภาพพลิกประกอบ
2. การสาธิต ยาตัวอย่าง
3. การพูดคุยและซักถาม

สื่อการสอน

1. ภาพพลิก
2. อุปกรณ์ประกอบการบรรยาย: ยาต้านไวรัสเอดส์ชนิดต่างๆ
3. คู่มือการดูแลตนเองในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ขณะอยู่ที่บ้าน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

วิธีการสอน

1.....
.....
2.....
.....
3.....
4. .....

ถ้ามีผู้ใดหรือหน่วยงานใดสนใจในแผนการสอน สามารถติดต่อได้ที่

พรทิพย์ ลีลาอนันตกุล
โรงพยาบาลกระบี่
อ. เมือง
จ. กระบี่
81000 **หรือ โทรศัพท์** (075) 611203

ภาพพลิก

ตัวอย่างยา

วิธีรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

และ

การดูแลตนเองจากผลข้างเคียงของยา

Lamivudine (3TC)
(3 ทีซี)

ขนาดและวิธีใช้ยา

ขนาด 3TC 150 มิลลิกรัม
น้ำหนักมากกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทาน ครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง
น้ำหนักน้อยกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทาน ครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง

รับประทาน หลังอาหาร

ผลข้างเคียงอันไม่พึงประสงค์

ท้องร่วง อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ คลื่นไส้อาเจียน
ถ้ามีอาการรุนแรง มีผื่นที่ผิวหนัง ชาปลายมือปลายเท้า มีอาการตับอ่อนอักเสบ
ควรรีบปรึกษาแพทย์

Stavudine , Zevit
ดีโฟที หรือ เซอร์วิท (d4T)

ขนาดและวิธีใช้ยา

ขนาด 40 และ 30 มิลลิกรัม
น้ำหนักมากกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทาน 40 มิลลิกรัม 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง
น้ำหนักน้อยกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทาน 30 มิลลิกรัม 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง

รับประทาน ก่อนอาหาร 1 ชั่วโมง หรือ
หลังอาหาร 2 ชั่วโมง

ผลข้างเคียงอันไม่พึงประสงค์

ปลายประสาทอักเสบ (ปวดแปลบปลายมือปลายเท้า) ชีด ปวดศีรษะ ไข้ อ่อนเพลีย เป็นผื่น (พบน้อย) อาจเกิดตับอ่อนอักเสบ ให้สังเกตุอาการปวดเหมือนมีอะไรทิ่มแทงบริเวณท้องช่วงบน คลื่นไส้อาเจียน ควรรีบไปปรึกษาแพทย์

GPO-VIR (3TC + d4T + NVP)
จีพีโอ - เวียร์
ลามิวูดีน (3TC) + สตาวูดีน (d4T) + เนวิราปีน (NVP)

ขนาดและวิธีใช้ยา

ขนาด 30-40 มิลลิกรัม
น้ำหนักน้อยกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทานขนาด 30 มิลลิกรัม
ครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง
น้ำหนักมากกว่า 60 กิโลกรัม
รับประทานขนาด 40 มิลลิกรัม
ครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง

รับประทาน ก่อนอาหาร 1 ชั่งโมง หรือ
หลังอาหาร 2 ชั่วโมง

ควรรับประทานอาหารที่มีโปรตีนและไขมันสูง

ผลข้างเคียงอันไม่พึงประสงค์

คลื่นไส้อาเจียน ถ่ายเหลว ปวดชาปลายมือปลายเท้า มีผื่น ตับอักเสบ มึนศีรษะ

คู่มือการดูแลตนเอง
ในระหว่างการรับประทานยาต้านไวรัส

จัดทำโดย

พรทิพย์ ลีลาอนันตกุล

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปีการศึกษา 2546

ยาต้านไวรัสเอดส์เป็นอย่างไร

ยาต้านไวรัสเอดส์ เป็นยาที่ได้ผลิตขึ้นที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัสเอช ไอ วี ได้ แต่ไม่สามารถฆ่าเชื้อไวรัสให้ตายได้ ชื่อยาต้านไวรัสที่ควรรู้จัก ได้แก่ จีพีโอเวียร์ (GPO-VIR) เอแซดที (AZT) สตาวูดีน (d4T) ลามิวูดีน (3TC) เนวิราปีน (NVP) และ อิฟีวาเร้นท์ (EFV)

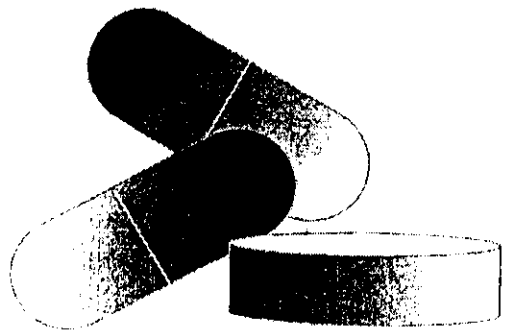

❖ ยาต้านไวรัสมีความสำคัญอย่างไร

ยาต้านไวรัสเอดส์ ที่ท่านรับประทานนั้นมีความสำคัญที่สุด ตรงที่ท่านจะต้องรับประทานยา ตามสูตรยาที่แพทย์รักษา ให้ถูกต้องทั้งขนาดและเวลา ให้ครบทุกมื้อและทุกวัน

❖ ถ้าลืมรับประทานยาไม่ว่าจากสาเหตุใดก็ตามผลจะเป็นอย่างไร

ผลจากการที่ท่านรับประทานยาไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ไม่ว่าจากสาเหตุใดก็ตาม จะมีผลทำให้เชื้อไวรัสเอช ไอ วี เพิ่มจำนวนในร่างกายอย่างรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ถ้าท่านตรวจเลือด จะพบว่า ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย หรือที่เรียกว่า ซีดีโฟเซลล์ (CD4 cell count) ลดลง ส่งผลทางร่างกายทำให้มีสุขภาพอ่อนแอ มีการติดเชื้อฉกฉวยโอกาสมากขึ้น และมีอาการเข้าสู่ระยะเอดส์เต็มขั้นได้เร็วขึ้น ในที่สุดก็ถึงแก่ชีวิตได้อย่างรวดเร็วกว่าที่ควรจะเป็น และเมื่อมีอาการไม่ควรจะลดหรือเพิ่มยานั้นในมื้อต่อไป ควรรับประทานยาไปตามปกติที่แพทย์สั่ง หรือมาพบแพทย์เพื่อขอคำปรึกษาทันที

❖ CD4 หรือ ซีดี4 คืออะไร สำคัญอย่างไร

ซีดี4 คือ เม็ดเลือดขาวชนิดหนึ่งที่เป็นตัวหลักในการกำจัดและควบคุมเชื้อโรคนานาชนิด และมีบทบาทในการสร้างสารภูมิคุ้มกันในให้ร่างกายใช้เป็นอาวุธต่อสู้กับเชื้อโรค

❖ แล้วจะรับประทานยาอย่างไรถึงจะเพียงพอ

การรับประทานยาที่มีระดับยาในร่างกายให้เพียงพอ หมายถึง การที่ท่านต้องรับประทานยาให้ถูกต้อง ทั้งชนิด ขนาด และวิธีการรับประทาน ให้ได้ทุกมื้อและทุกวัน ได้ครบถ้วนที่สุดถึง 90-95% นั่นหมายถึงว่า ถ้าท่านรับประทานยา 3 ครั้ง/วัน ท่านสามารถลืมกินยาจะด้วยสาเหตุใดก็ตามได้เพียง 1 ครั้ง ต่ออาทิตย์ เท่านั้น

❖ แต่ท่านไม่ควรจะลืมรับประทานยาเลยแม้แต่มื้อเดียว

เพราะการลืมจะทำให้เชื้อดื้อยาและทำให้อาการของโรครุนแรงขึ้น

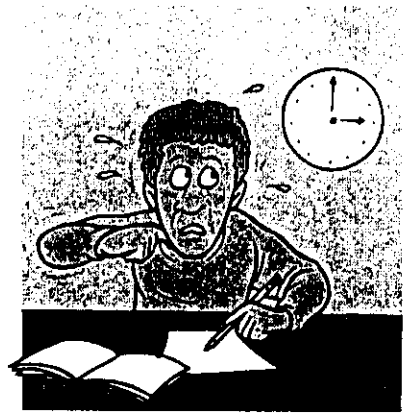

บันทึกส่วนตัว

หน้านี้มีให้ท่านบันทึกปัญหาที่พบ ในระหว่างที่ท่านรับประทานยาอยู่ที่บ้าน และวิธีการจัดการปัญหาอาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับยา เช่น ลืมรับประทานยา หรือมีอาการข้างเคียงของยาที่อาจพบได้ เพื่อจะได้บันทึกเก็บไว้เป็นแนวทางประกอบการรักษา และให้การช่วยเหลือต่อไป

บันทึกประจำวันการดูแลตนเองในระหว่างรับประทานยา

วัน/เวลา	อาการหรือปัญหาที่พบ	การแก้ไขปัญหาหรือวิธีการดูแลตนเอง

วิธีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บริการสุขภาพ

❖ **ในเวลาราชการ**

เมื่อท่านมีปัญหา หรืออาการผิดปกติ

โปรดแจ้งหมายเลข (075) 611212,611203

❖ **นอกเวลาราชการ**

เมื่อท่านมีปัญหา หรืออาการผิดปกติ

โปรดแจ้งหมายเลข (075) 611227

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

รหัสเลขที่.....

ชุดที่ 1

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คำชี้แจงโปรดเติมข้อความลงในช่องว่างและทำเครื่องหมายถูก (✔) ลงในวงเล็บหน้าข้อความ ต่อไปนี้

1.ที่อยู่ปัจจุบัน.....หมายเลขโทรศัพท์.....

2. อายุ.....ปี

3. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

4. สถานภาพสมรสในปัจจุบัน ( ) โสด ( ) คู่ ( ) หม้าย /หย่า / แยก

5. ระดับการศึกษา

( ) ไม่ได้เรียน ( ) ประถมศึกษา

( ) มัธยมศึกษา ( ) อนุปริญญา

( ) ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี

6.อาชีพปัจจุบัน

( ) ว่างงาน ( ) รับจ้างทั่วไป

( ) ค้าขาย/ ทำธุรกิจส่วนตัว ( ) เกษตรกร / ประมง

( ) รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ( ) อื่นๆ ระบุ.....

7.รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน

( ) ≤ 1,000 บาท / เดือน ( )1,000 - 3,000 บาท/เดือน

( ) 3,000 -5,000 บาท/ เดือน ( ) ≥ 5,000บาท/ เดือน

8. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาโรงพยาบาลต่อครั้ง

( ) น้อยกว่า 100 บาท ( ) 101- 200 บาท

( ) 200 - 300 บาท ( ) อื่นๆ ระบุ.....บาท

9. ระยะเวลาที่ทราบว่าเป็นโรคนี้ ระบุระยะเวลา.....เดือน / ปี

10.ใครเป็นผู้ดูแลหรือช่วยเหลือเมื่อท่านเจ็บป่วย

( ) พ่อ/แม่ ( ) พี่ /น้อง ( ) เพื่อน / ญาติ

( ) ภรรยา/ สามี / บุตร ( ) อื่นๆ ระบุ.....

11. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร

( ) พ่อ/แม่ ( ) พี่ /น้อง ( ) เพื่อน / ญาติ

( ) ภรรยา/ สามี / บุตร ( ) อื่นๆ ระบุ.....

<u>ส่วนที่ 2</u> ข้อมูลส่วนบุคคลในด้านการรักษา

1.การมีประสบการณ์ได้รับยาต้านไวรัสเอดส์มาก่อน

ไม่มี ( )

มี ( ) ระบุ ระยะเวลาที่รับประทาน.....วัน/ เดือน / ปี

และเหตุผลที่หยุดยา เพราะ.....

.....

2. การวินิจฉัยโรคในปัจจุบัน.....

3. อาการที่ปรากฏก่อนการรักษา (ในเดือนแรกที่พบผู้ป่วย) ตอบได้มากกว่า 1ข้อ

ให้กา (✔) ถ้ามี

ไม่มี	มี	
( )	( )	ไข้ / ปวดศีรษะ
( )	( )	ปวดท้อง / ท้องร่วง
( )	( )	ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ
( )	( )	ลิ้นมีฝ้า / เจ็บคอ
( )	( )	มีผื่น / แผล

4.

5.

6.

.

.

.

.

12. ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการก่อนเริ่มการรักษา

ก่อนการรักษา ค่า CD4 + cell count s = cells / mm3

13. อาการที่พบหลังจากรักษาไปแล้ว ในสัปดาห์ที่ 2 (ในการพบผู้ป่วยในครั้งที่ 2)

ถ้ามีสามารถตอบโดยให้กา (✔) ได้มากกว่า 1 ข้อ พร้อมทั้งแนวทางแก้ไข

( ) ( ) มีผื่น / แผล " .....

( ) ( ) ซีด / อ่อนเพลีย ".....

( ) ( ) คลื่นไส้ /อาเจียน " .....

( ) ( ) อื่นๆ.ระบุ..... ".....

14. อาการที่พบภายหลังการรักษา (ในการพบผู้ป่วยในสัปดาห์ที่ 4) ถ้ามีสามารถตอบโดย ให้ กา (✔) ได้มากกว่า 1 ข้อ พร้อมทั้งแนวทางแก้ไข

ไม่มี มี

( ) ( ) ไข้ / ปวดศีรษะ แก้ไขด้วยวิธี.....

( ) ( ) ปวดท้อง / ท้องร่วง " .....

( ) ( ) ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ " .....

( ) ( ) ลิ้นมีฝ้า / เจ็บคอ ". .....

( ) ( ) อื่นๆ.ระบุ..... ".....

F/U ครั้งที่.....

มาตามนัด

ชุดที่ 2 มาก่อนนัด

มาหลังนัด

แบบประเมินพฤติกรรมความร่วมมือในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

ให้ท่านตอบคำถามโดยใช้เครื่องหมาย ถูก ✔ ในช่อง # หน้าข้อความที่ท่านปฏิบัติตามความเป็นจริง

ตอนที่1 ประเมินพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างรับประทานยา

1 .ตั้งแต่เริ่มรักษาท่านรับประทานยาทุกชนิดตามแผนการรักษาทุกมื้อและทุกวัน

- ☐ รับประทานทุกวัน
- ☐ รับประทานบ้างไม่รับประทานบ้าง
- ☐ ไม่ได้รับประทานติดต่อกันมากกว่า 7 วัน

2.ท่านเคยลดหรือเพิ่มจำนวนยาด้วยตนเอง

- ☐ ไม่เคยปฏิบัติ
- ☐ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
- ☐ ปฏิบัติสม่ำเสมอ

3. ท่านเคยลืมรับประทานยาหรือรับประทานไม่ติดต่อกัน(มากกว่าหรือน้อยกว่า 5 ชั่วโมง)

- ☐ ไม่เคยปฏิบัติ
- ☐ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
- ☐ ปฏิบัติสม่ำเสมอ

4.ท่านเคยมารับยาก่อนกำหนดเนื่องจากยาใกล้หมด/ยาหมด

- ☐ ไม่เคยปฏิบัติ
- ☐ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
- ☐ ปฏิบัติสม่ำเสมอ

5.

6.

7.

8.

9 .

10 .

11 .

12 .

13 .

ตอนที่ 3 ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการภายหลังการรักษา (เฉพาะในเดือนที่ 3)

14. ☐ CD4 cell counts เพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า ร้อยละ 30 ของค่าที่ตรวจก่อนการรักษา

☐ CD4 cell counts เพิ่มขึ้นจากเดิมหรือลดลงแต่ไม่เกินร้อยละ 30 ของค่าที่ตรวจก่อนการรักษา

☐ CD4 cell counts ลดลงหรือเท่าเดิม ณ.จุดเริ่มต้นของการเริ่มรักษา

แบบสอบถามความรู้เรื่องการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมายถูก (/) ลงใน ช่องหลังข้อความ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1 ต่อไปนี้เป็นชื่อของยาต้านไวรัสเอดส์ได้แก่ แอแซดที ลามิวูดิน เนวิราปีน สตาวูดีน จีพีโอ-เวียร์ ..... 2. เมื่อมีอาการ ผื่นลมพิษ หายใจขัด หอบ คอตีบ ปาก ลิ้น และหน้า บวม ปวดกล้ามเนื้อ ท่านจะหยุดรับประทานยาทันที และมาพบแพทย์พร้อมนำขวดยาและตัวยาทั้งหมดที่รับประทานมาด้วย ..... 3. 4..... 5..... 6..... . . . . . . 13.หลังจากรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ไประยะหนึ่ง มักช่วยให้ผู้ป่วยเจริญอาหาร และน้ำหนักเพิ่มขึ้น			

แผนการใช้กลุ่มประคับประคอง

ครั้งที่ 1

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์

ยาต้านไวรัสเอดส์ เป็นยาที่มีประสิทธิภาพสามารถยับยั้งการเพิ่มจำนวนไวรัสเอชไอวีในร่างกายได้ ถ้าผู้ป่วยสามารถรับประทานยาตามแผนการรักษาได้อย่างถูกต้องตามขนาดเวลาและวิธีการรับประทาน

วัตถุประสงค์

1 ผู้ป่วยมีความรู้และมีความตระหนักในความสำคัยของการรับประทานยาและสามารถปฏิบัติตัวในระหว่างรับประทานยา

2 ผู้ป่วยได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และปัญหารวมทั้งการดูแลตนเองในระหว่างที่รับประทานยา

กิจกรรม

1 ประธานกลุ่ม(ผู้วิจัย) กล่าวทักทายสมาชิกและแนะนำตนเอง บอกชื่อสกุล ชี้แจงให้กลุ่มทราบวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม

2 ผู้วิจัยได้พูดถึงความรู้เรื่องการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ ประโยชน์ ข้อดี ข้อด้อยเมื่อผู้ป่วยไม่ให้หรือให้ความร่วมมือในการรักษา

3 ผู้วิจัย

4 ..

5 ..

6 ..

7 ..

อุปกรณ์ .....

สรุปและประเมินผล.....

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

ครั้งที่ 2

เรื่อง .....

กิจกรรม

1 .....

2. .....

3 .....

4.....

5.....

6.....

อุปกรณ์.....

สรุปและประเมินผล.....

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

ภาคผนวก จ

ตาราง 12 แสดง ผลการตรวจระดับCD4 ของกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับยาไปแล้ว 3 เดือน

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ระดับ CD4 (เซลล์/ลบ.มม.)		ระดับ CD4 (เซลล์/ลบ.มม.)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	4	143	4	125
2	10	54	10	103
3	29	383	76	231
4	23	192	3	13
5	123	268	171	126*
6	28	151	5	119
7	119	150	82	145
8	83	132	53	160
9	199	408	162	621
10	5	53	1	113
11	110	172	119	216
12	4	37	1	67
13	17	108	23	121
14	46	136	90	195
15	102	234	58	71
16	5	125	48	194
17	25	437	12	36
18	31	265	73	20 *
19	36	168	94	256
20	219	299	215	274
21	27	97	16	112
22	15	122	25	101
23	54	391	5	138
24	80	184	33	102
5	66	240	19	192

*CD4 ลดลงจากค่าเดิมก่อนการรักษา

ภาคผนวก ฉ

ตาราง 13 เปรียบเทียบลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวนคน (%)		รวม	χ^2	P-value	การแปรผล
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	(%)			
1 เพศ						
ชาย	9 (50)	9 (50)	18(100)	1	0.61	NS*
หญิง	16 (50)	16 (50)	32(100)			
2.อายุ (ปี)						
20-30	15 (50)	15 (50)	30(100)	1	0.61	NS*
31-40	10 (50)	10 (50)	20(100)			
3.สถานภาพสมรส						
คู่	14(50)	14(50)	28(100)	1	0.61	NS*
โสด/หม้าย/หย่า/แยก	11(50)	11(50)	22(100)			
4 ระดับการศึกษา						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยม	21(50)	21(50)	42(100)	1	0.64	NS*
สูงกว่ามัธยมศึกษา	4(50)	4(50)	8(100)			
5 อาชีพ						
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4(36.4)	7(63.6)	11(100)	.47	0.49	NS*
ประกอบอาชีพ อาชีพ	21(53.8)	18(46.2)	39(100)			
6 รายได้						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ3000 บาท	18(56.3)	14(43.8)	32(100)	.78	0.38	NS*
มากกว่า3000 บาท	7(38.9)	11(61.1)	18(100)			
7 ค่าเดินทาง						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท	9(42.9)	12(57.1)	21(100)	.32	0.57	NS*
มากกว่า 100 บาท	16(55.2)	13(44.8)	29(100)			
8 ระยะรับทราบการเป็นโรค						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 4 ปี	16(53.3)	14(46.7)	30(100)	.08	0.77	NS*
มากกว่า 4 ปี	9(45.0)	11(55)	20(100)			

ตาราง 13 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนคน (%)		รวม	χ^2	P-value	การแปรผล
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	(%)			
9 ระยะของโรค						
เอดส์	22(50)	22(50)	44(100)	1	0.66	NS*
ติดเชื้อมีอาการ	3(50)	3(50)	6(100)			
10 ผู้ดูแลเมื่อเจ็บป่วย						
บุคคลภายในครอบครัว	24(49)	25(51)	49(100)	1	0.50	NS*
บุคคลภายนอกครอบครัว	1(100)	0(0)	1(100)			
11 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร						
บุคคลในครอบครัว	24(49)	25(51)	49(100)	1	0.50	NS*
ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว	1(100)	0(0)	1(100)			
12 สิทธิในการรักษา						
บัตรทอง	23(50)	23(50)	46(100)	1	0.69	NS*
จ่ายเงินเอง	2(50)	2(50)	4(100)			
13 ผู้ที่จ่ายค่ายาต้านไวรัส						
โครงการยาต้านฟรี	23(50)	23(50)	46(100)	1	0.69	NS*
จ่ายเอง	2(50)	2(50)	4(100)			
14 สูตรยาต้านที่ใช้รักษา						
3TC+d4T+NVP(GPO-VIR)	22(50)	22(50)	44(100)	1	0.66	NS*
3TC+d4T+EFV	3(50)	3(50)	6(100)			
15 ระดับภูมิคุ้มกัน(ซีดี4)						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 200 เซลล์	24(50)	24(50)	48(100)	1	0.75	NS*
มากกว่า 200 เซลล์	1(50)	1(50)	2(100)			
16 ระดับความรู้ก่อนการทดลอง						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 8 คะแนน	13(54.2)	11(45.8)	24(100)	.08	0.78	NS*
มากกว่า 8 คะแนน	12(46.2)	14(53.8)	26(100)			

*NS = nonsignificant (p-value > 0.05)

ภาคผนวก ซ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. แพทย์หญิง อำไพพิญช์ นิลมานัต แผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลหาดใหญ่

2.รองศาสตราจารย์บุญวดี เพชรรัตน์ ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.คุณสิรินทร์ ศาสตรานุรักษ์ พยาบาลวิชาชีพ 8 หัวหน้าหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง
ชั้น 11 โรงพยาบาลสงขลานครินทร์